

To byl veleslavnej den, víte to??? A kdo nevíte, sválně! Ešivá to uhodnete, proč!!! No jasně, jasně, protože to se narodilo jedno mooooc miloučké stvoření. Takovej malej plyšovomechovej čertík zrzavej. Filuta, kámoš a pak Roztomiloušek. Na sobě měl bílej flíček, abych ho prej poznala, že to je dodávka pro mě ☐ a že mi ho posílá Ešus, abych se nezbláznila z toho smutku.

Takže tohle úterý jsme si s Rumíčkem udělali narozeninovej den. Odpolko jsme si vyšli do polí, hezky spolu sami a v klidu. Vzali jsme si dobrůtky a protože to byl ten slavnej den, tak nám nahoře k tý procházce dopřáli moc hezký počasí. Přes to, že mělo celej den pršet, tak se odpoledne vysápalo sluníčko z peřin a bylo moc hezky.

Hnedle za domem jsme potkali tlupu pejsků a Rumíček zase ukázal, jak moc moudrej pán von je. Byl tam pesan na vodítku a tak jsem se zeptala, jestli můžeme projít a pozdravit se s kámošema navolno, aby nevznikla nějaká blbá situace. Panička pravila, že jo, že stejně půjdou a tak jsme se připojili. Pesan byl takovej nervózní, tak jsem Rumíčka směřovala trochu bokem, aby byl dostatek prostoru se minout v pohodě. Rumouš se pozdravil s Dášenkama a s další feňulí, která se tam pohybovala. A kterou překrutně zajímala moje taštička s dobrůtkama a hodlala mě kvůli ní adoptovat a odvést si mě domů ☐ ☐ . Pesan na vodítku se k nám nakonec přidal a Rumíček mu hrozně hezky ukázal, že není důvod k nervozitě a kluci se v klidu seznámili, Rumoušek stál, ocásek povolenej a nechal pesana, ať si ho v pohodě prohlídne, očichá a že nemusí vůbec spěchat. A bylo. ☐ .

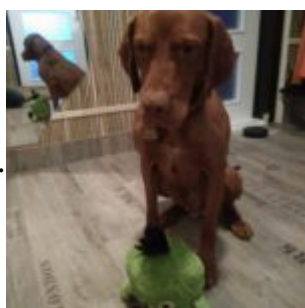
Když jsme se dodružili, vydali jsme se polí. Cestou si Rumíček prolezl u sámošky stojan na kola, který tvoří takový kovový spirálovitý tunel a já ho používám k tomu, aby se pesan naučil pomalu a opatrně pohybovat (A který je bohužel malý na to, abych do něj dostala Talimůru. Leda bych ji tam narvala a poté spokojeně odešla a nechala ji tam ☐) a pak už na nás čekala ta procházka. Hned na kraji jsme zabočili do stařiny a cárali jsme se pohodově sem a tam, jak velel Rumíčkův šňupák. A ten vyčenichal bažantovu slepičku.

Protože už je dloooouho vidět, zamířili jsme zase do polí za most, kde jsme taktéž provedli řádnou kontrolu a protože furt ještě bylo to světlo, tak jsme šli ještě do další části polí a luk a tam jsme si tak trochu trénovali, a tak trochu hráli a bylo nám mooc pěkně. Když jsme se vraceli domů vykouzčil u kostelíčka Rumíček úsměv na tváři řádové sestry, která šla kolem akorát, když jsme běhali slalom mezi lavičkama a dělal řádky na ozdobných držácích pro

řetěz. No a protože jak se někdo, a žena obzvláště, na Rumíčka usměje, musí mu jeho úsměv nutně oplatit, tak no ne, tentokrát to nebylo na Brežněva, i když by se ty jeho tlapky na tom rouchu pěkně vyjímalý ☺ ☺ . Tentokrát asi tušil, že to není jen tak obyčejný člověk a tak se spokojil s tím, že hopíkal kolem a dělal filutu.

Slalom mezi lavičkama jsme si museli dát ještě jednou u nás za domem přímo na Rumíčkovu vyžádání. To udělal poprvé, že sám od sebe si o to řekl. Nejradši by ještě zůstal venku, ale přeci jen člověk někdy domů musí, že jo ☺ . A taky.... taky jsem mu musela skočit pro ten dárek. Celou dobu jsem mu na něj sbírala ty bodíky!! Nejde přece nepořídít Štajnovi k jeho narozeninám plyšáka s názvem PaprikŠTAJN ☺ ☺ ☺ . To uznáte, ne?

Doběhla jsem pro plyšáka a oslava mohla začít. Začátek byl tak trochu v komorním duchu

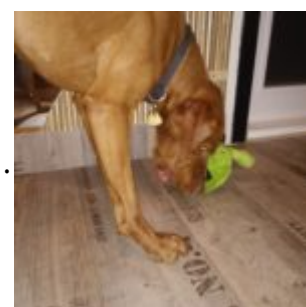

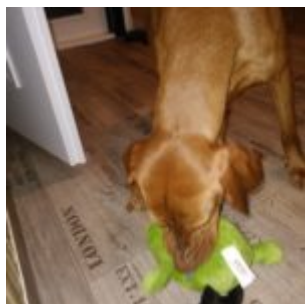
ovšem.

Protože jsem chtěla, aby si Rumíček svého plyšáka taky trochu

užil, že áno. Takže Fleky mazaly do kuchně a zůstaly pro začátek za dveřma. Což obnášelo různé protestsongy a stížnosti na nespravedlnost celého světa a nejvíc na tu mou ☺ . "Jenže prostě každý svého štěstí strojuvůdce, milá Talimůro! Páč se choveš jako primitiv, tak halt tetkon musíš bejt zalígrovaná!" dostalo se jí mé strohé odpovědi a my si s milým oslavencem

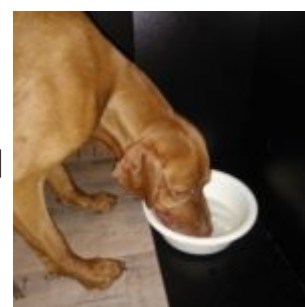
hráli v klidu v předsíni dál a PaprikŠTAJN lítal vzduchem.

Že jsem Rumíčkoví popřála spoustu zdravého a štěstího do dalších let

mu bylo fučík, hlavně že měl nového plyšáka. Ale přípitek si dal ☐

páč

měl z toho řádění dost žízeň ☐

Když jsme se pořádně vyblbli, otevřela jsem dveře a předsíň se rázem zaplnila Flekama ☐ . Nadšeně se tam nahrnuly, aby zjistili nad čím tak bylo jááno a vůbec si nevšimly, že Rumíček mezitím šikovně proběhl do kuchně i s dárečkem. Takže stála v předsíni a udiveně se rozhlížela. Značnou dobu teda. Ale jako... to víte, má ten nesmrtelnej mozek , aneb kde nic není, ani smrt nebere ☐ ☐ . Rumíček si mezitím výskokoval pro změnu v tý kuchyni a chlubil se s dárečkem pánikovi. Když po půlhodině zevlování konečně Flekům došlo, že asi něco prokoučovaly a naběhly do tý kuchně taky, zjistily konečně WOCOGO!!

Týjo, von má plyšáka! A už to prala za Štajníkem. Jeeenže, jeeeenže, to dost překročila svoje kompetence a oslavenec se velmi rázně a velmi krátce ohradil. Nicméně natolik dostatečně, aby se z Fleků staly zaražený vidle ☐ . Vidle, který čučely na mě, co že jako se to staloooOOO? A ešivá bych s tím něco neudělala (takový příjemný zjištění, že už komunikuje i tímhle směrem) . No ale neudělala, naopak. Přidala jsem svoje "Není tvoje!" a ona to hezky respektovala. Po nějaký době to šla zkusit znovu ale to už to bylo s trochu jiným přístupem. Ubrala na šturmu a nadšení a tak se Rumíček uvolil, že můžou stát a oba budou plyšáka držet a třeba se i přetahovat. Ale jenom trošku.

A Talinka se k mému velkému úžasu chovala moc hezky a něžně. Takže jí ho i Štajník půjčil.

Pak teda došlo na ukousnutí štopky ☐ , takže jí byl dárek odebrán a

vrácen oslavenci. A z Tali se zase staly vidle ☐ . Aby to vidlím nebylo líto, dala jsem jim do placu prasátko. A i k němu se chovala překvapivě hezky a tak prasátko přežilo další den a to v komplet vybavení. Po nějaký době si Tali zase plyšáka půjčila a opět byla za velmi normální a neničivou psí slečnu, doteď se tu divím :-). Oslavenec tou dobou už seděl zase za stolem a v tichosti se dožadoval toho, na co má jako oslavenec nárok. Předpokládal totiž, že ty pochutiny na stole, jsou tam připravený pro něj asi. Že to je naše oslava, která s jeho narozeninama tak jako vůbec nesouvisí, nebral v potaz. Byl ochoten ignorovat bublinky, případně i olivy, ale ten sejra se šunkou teda ne!! Když má ty narozky přece!

No takže jo, no. Jasně. Zcela nekynologicky. On na židli, já na zemi a Brtník mu podával ☐ ☐ . Ach bože, to jsem teda výchovně klesla!! Tali už tou dobou ležela vedle stolu a hlavu měla položenou na PaprikŠTAJNOVI. Protože nám ty bublinky nestačily, šla s Brtníkem ještě pro jedny a tam byla stejně vzorovaná a civilizovaná, čímž si vysloužila odměnu v podobě oooooobřího rohlíku. My s Rumíčkem jsme si taky vyšli ven a dali si pěknou večerní procházku ve dvou. A pak už šupajdili na pelíšky a my si mohli oslavu užít ve dvou. Byla pořádná, takže ráno bylo drsný. Ne-a ne najít několikero věcí, mimo jiný i obal na mobil, takže jsem si pořídila "novej". Vytuněnej a vystajlovanej. Naprosto trendy a in. Takže kdo nechcete bejt out, musíte si ho pořídít taky. Pokud máte doma igelitový sáčky na zapínání z Ikea, tak jste za vodou a máte ho taky ☐ . Jsem zvědavá, kde to pouzdro vyplave.

NICMÉNĚ JEŠTĚ JEDNOU HOODNĚ ZDRAVÍ ŠTAJNÍČKU MŮJ MILEJ, JSEM DNESKA ŠČASTNÁ, ŽE TĚ MÁM.